

रातो खबर

Ratokhabar weekly

साप्ताहिक

वर्ष ४, अड्ड १८, पूर्णाङ्ग १६४

२०७५ असोज २४ गते बुधबार

Wednesday, 10 Oct 2018

कृपया हम्मा भिडियोहरू हेने eratokhabar यूट्यूब
च्यानलमा गई Subscribe गर्नुहोस्।

रातो खबर

YouTube च्यानलमा

अब विभिन्न व्यक्तित्वहरूसँग

अन्तर छलफल कार्यक्रम

कालमाकासी जन्मको द्वितीयार्थिकीका
सन्दर्भमा अन्तर छलफल

भिडियो सामग्रीहरू

www.eratokhabar.com पेजमा गई हेने सकिनेछ।

www.eratokhabar.com

मूल्य रु. १०

मानवअधिकारको गम्भीर उल्लङ्घन

■ रातो खबर संचाददाता/काठमाडौं

राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगका सदस्य सुदीप पाठकले देशमा सरकारबाट मानवअधिकारको गम्भीर उल्लङ्घन भएको भन्दे त्यसका विरुद्ध आफू सबै लाइरहने बताएका छन्। क्रान्तिकारी पत्रकार सञ्चार नेपाल केन्द्रीय समितिले शनिवार काठमाडौंमा आयोजना गरेको 'मानवअधिकार, प्रेस तथा अधिकारीका स्वतन्त्रता' विषयक अन्तर्राष्ट्रिया पाठकले यस्तो बताएका हुन्।

नेकपालगायत्र विभिन्न शक्ति र समूहसँग वार्ता गर्ने सरकारले वार्ताटीनी गठन गरेको विषयमा पाठकले नेकपासँग वार्ताको वातावरण बनाउन देशभर गिरफतार गरिएका नेकपाक नेता-कार्यकर्ता रिहा गर्नुपर्ने, पटकपटकको गिरफतारी र धरमपकड बन्द हुनुपर्ने धारणा व्यक्त गरे।

नेकपाका पौलिटब्युरो

... बाँकी पृष्ठ ४ मा

नेपाली क्रान्तिको उत्तराधिकारी हाम्रो पार्टी हो : विप्लव

■ रातो खबर संचाददाता/काठमाडौं

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीका महासचिव विप्लवले नेपाली क्रान्तिको उत्तराधिकारी आफ्नो पार्टी भएको बताएका छन्। हालै एउटा अन्तर्वार्ता दिँदै उनले उक्त कुरा बताएका हुन्। उनले अन्तर्वार्तामा उनले भने, 'हामीलाई २०६३ सालपछिको ऐतिहासिक वार्ताप्रिक्रियामा बाहिर र भित्रबाट भयानक धोका र गद्दारी भएपछि हाम्रो पार्टी दलाल पुँजीवादी सत्तालाई जरैबाट उखेलेर फाल्ने एकीकृत जनक्रान्तिमा छ।'

विप्लवले वर्तमान परिस्थिति र सरकारको चरित्राचित्रण गर्दै भनेका छन्, 'राष्ट्रघात, भ्रष्टाचार, जनअधिकारमाथि तानाशाही दमन, तस्करी, बलात्कार र महँगी अत्यधिक मौलाएको छ। यो कैर्यां अर्थमा राजतन्त्रको समयमा भन्दा पनि खराब र खतरनाक छ। जस्तो कि सिविकमलाई यस्तै दलालहरूले बेचेर खाएका थिए! तर आज पुः दलाल पुँजीवादी सत्ताका विरुद्ध नयाँ क्रान्तिको प्रक्रिया अगाडि बढिसकेकाले नेपाललाई सिविकम हुन दिँदैछन।'

विप्लवले यो राज्यप्रणाली दलाल पुँजीवादी भएको उल्लेख गर्दै भनेका छन्, '१३ वर्षअगाडिका प्रचण्डका तर्क हेर्नुसँग। त्यसबेला एमालेका केही वर्ली, माधव नेपाल, भलनाथ खनाल र काइस्त्रो केही नेताहरूले सत्तालाई जरैबाट फाल्नुपर्छ भन्देन थेर ! अनि उनै नेता, उही सत्तामा कसरी जनताको समृद्धिको प्रचार

गर्दा उनले के भनेका थिए ? उनले तिनीहरूलाई साम्राज्यवादका पिटू, पाले, नोकर, दलाल, जनतालाई भुक्याउने फटाहा भनेका थिए, हैन र ! त्यतिबेला उनी एमाले, काइस्त्रोलाई बढारेर फाल्नुपर्ने तरक गर्दैनये र ? समृद्धिका लागि सामन्ती, दलालहरूको सत्तालाई जरैबाट फाल्नुपर्छ भन्देन थेर !

हुँच ? यो सबै उनले आफ्नो पश्चगमन, प्रतिगमन र पतनलाई लाज छोप्ने खोल हाल खोजेको मात्र हो। यसमा अब त करैलाई विश्वास पनि छैन। के निश्चित हो भने दलाल पुँजीवादको अन्त्य र वैज्ञानिक समाजवादको स्थापना भयो भनेचाहिँ सार्विक्यको समृद्धि हुँच। यो भूटो आश्वासन होइन, इतिहासिक तथ्य हो !'

आफ्नो पार्टीले गर्ने भनेको क्रान्तिका बारेमा व्याख्या गर्दै उनले भनेका छन्, 'क्रान्ति जनताका लागि गरिन्छ भने जनताले तै क्रान्तिको रक्षा गर्ने हो। जनताकै बलमा क्रान्तिकारीहरूले क्रान्ति हाँको हो अनि एक क्रान्तिकारी जनताको बीचमा रहने, बस्ने कुरालाई केको भूमिगत ! भूमिगत त ती तत्व छन् जसले क्रान्तिमा धोका दिएका छन्, गदारी गरेका छन्, वार्ताका नाममा जनता र देशलाई धोका दिएर जनताले क्रान्तिबाट हासिल गरेका उपलब्धिहरूलाई नास पारेका छन्। ती तत्व पो प्रहरी र सेना नभएसम्म पाइला नसारेर भूमिगत छन्। हेलिकोप्टर र प्लेनबाहेको हिँडैन छोडेर जनताबाट भूमिगत भएका छन्। हामा नेता-कार्यकर्ता सबै पूरा जोसजाँगरका साथ पार्टीका अभियानमा डटेका छन् र क्रान्ति चलाइरहेका छन्।'

नेकपाका महासचिव विप्लवले भनेका छन्, 'अबको क्रान्तिले सबै कम्युनिस्ट, वामपन्थी, लोकतान्त्रिक, देशभक्त, राष्ट्रिय शक्तिहरूलाई एकताबद्ध गर्न सक्छ। सबै जनतालाई अधिकार सम्पन्न र देशलाई स्वाधीन बनाउन सक्छ।' रेकेट नेपाल डटकमा' का लागि अझेजी भाषामा लिइएको महासचिव विप्लवको उक्त अन्तर्वार्ताको पूर्ण पाठ हाम्रो अनलाइन ईरातोखबरडटकममा नेपाली भाषामा छिडै प्रकाशित हुनेछ।

नेकपाले बनायो सल्लाहकार आलेको आवास

■ रातो खबर संचाददाता/काठमाडौं

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीले नेकपाका केन्द्रीय प्रमुख अंतिथि विरहीले रिबन काटेर आलेको आवास भवन उद्घाटन गरेका थिए।

कार्यक्रममा विरहीले नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनका अग्रज नेता चित्रबहादुर आलेको ऐतिहासिक आवास भवन उद्घाटन गर्न पाउँदा कमान्ड इन्चार्ज अनिल शर्मा विरहीले विहीबार आलेको भवन उद्घाटन गरेका छन्। सहिदप्रति

श्रद्धाङ्गी व्यक्त गरी आरम्भ गरिएको कार्यक्रममा प्रमुख अंतिथि विरहीले रिबन काटेर आलेको आवास भवन उद्घाटन गरेका थिए।

कार्यक्रममा विरहीले नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनका अग्रज नेता चित्रबहादुर आलेको ऐतिहासिक आवास भवन उद्घाटन गर्न पाउँदा आफूलाई खुसी लागेको बताए। आवास निर्माणका लागि पार्टीले थोरै सहयोग गरे पनि भवन सम्पन्न गर्ने

महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्ने श्रेष्ठ आलेका जेठा छोरा योगिन्द्र आलेको रहेको भन्नै विरहीले उनलाई विशेष धन्यवाद पनि दिए। नेकपाको जनकपुर व्युरो र नारायणी व्युरोका नेता-कार्यकर्ताले श्रम सहयोग गरेको भन्नै विरहीले पार्टीका तर्फबाट आभार प्रकट गरे।

आफ्नो आवास भवन उद्घाटनका अवसरमा सल्लाहकार

बाँकी पृष्ठ ५ मा

वैज्ञानिक समाजवाद निरन्तर क्रान्तिको उद्घोष

संसदीय व्यवस्थाको विकल्पमा नयाँ वैज्ञानिक समाजवादी व्यवस्था हुनुपर्ने भन्नै नेकपाले देशका विभिन्न ठाउँमा जनसत्ताको अध्यास गरिरहेको छ। यबैबीच उक्त पार्टीको मध्यकेन्द्रीय कमान्ड र पुर्वी कमान्डले हालै जनसत्ताको प्रशिक्षण कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ।

विहीबार नारायणीको मकवानपुरमा सम्पन्न कार्यक्रममा सहभागी स्वायत्त प्रदेशहरूका जनपरिषद् प्रमुख उपप्रमुख र जनप्रतिनिधिमध्यमाका अध्यक्षहरूलाई प्रशिक्षण दिँदै नेकपाका स्थायी समिति सदस्य तथा मध्यकेन्द्रीय कमान्ड इन्चार्ज सुदर्शनले पुरानो सत्ताका विरुद्ध लडेर पुरानै सत्तामा जाने नभई पुरानो सत्ता ढालेर जनताको सत्ता वैज्ञानिक समाजवाद स्थापना गर्ने आफ्नो पार्टीको लक्ष्य भएको बताए। उनले सरकार र राज्यसत्ता एउटै नभएको तर आमामानिसमा सरकार र सत्ता परिवर्तनको कुरामा भ्रम रहेको भन्नै सरकार परिवर्तन नभई सत्ता परिवर्तन हुनुपर्ने बताए। तत्कालीन जनयुद्धको बेला देशको असी प्रतिशत भूमिगमा चलाइएको जनसत्ता विघटन गरेर प्रचण्ड-बाबुरामले गद्दारी गरेको स्मरण

गराउँदै इन्चार्ज सुदर्शनले जनताको जनवादी अधिनायकत्वसहितो वैज्ञानिक समाजवाद निरन्तर क्रान्तिको उद्घोष भएकोमा जोड दिए।

प्रशिक्षण कार्यक्रमका प्रमुख अंतिथि सुदर्शनले भने, 'वैज्ञानिक समाजवादमा सर्वहारा वर्गको अधिनायकत्वले अन्ततः वर्गीविभेदमा आधारित रहने उत्पादन सम्बन्ध उन्मूलन गर्न त्यो उत्पादन सम्बन्ध अनुसूचका सामाजिक सम्बन्धहरू उन्मूलन गर्न र त्यो सामाजिक सम्बन्धको परिणामस्वरूप पैदा भएका विचारहरूलाई क्रान्तिकारीहरू गर्न सङ्क्रमण बिन्दुको भूमिका निर्वाह गर्नेछ।'

सारी प्रशिक्षण कार्यक्रममा क्रान्तिकारी जनपरिषद् नेपालका अध्यक्ष सन्तोष बुढामगरले वैकल्पिक शक्तिका रूपमा उदाएको नेकपाको सत्ता यसको अंश भएको बताए। बुढामगरले भने, 'क्रान्ति भनेको स

ਸਾਂਘਾਦਕੀਯ

निर्मला र 'पुँजीवाद'

दुई साताअधि बहालवाला गृहमन्त्री रामबहादुर थापा 'बादल' ले निर्मला पन्तको बलात्कारपछि भएको हत्याको मुख्य कारक पुँजीवादी व्यवस्था भएको बताएका थिए । उनको यो भनाइले उनी गृहमन्त्री रहेको यो राज्यप्रणाली पुँजीवादी भएको कुरा स्वीकार गरेको छ जब कि उनको पार्टी र यस राज्यप्रणालीलाई स्वीकार गर्ने सबै पार्टीहरूले उनीहरूको सर्विधाननमा नै लोकतान्त्रिक समाजवाद उल्लेख गरेका छन् । उनको यो भनाइ आफै पार्टीका नीति र दृष्टिकोणसँग मेल नखाएको स्पष्ट नै रहेको छ । अर्को कुरा बादलले आफू पुरानै पुँजीवादी राज्यप्रणालीमा समाहित भएको स्वीकार गरेका छन् । साथै पुँजीवादी राज्यप्रणालीमा महिलामाथि उत्पीडन भैराख्दछ भन्ने कुरा पनि स्वीकार गरेका छन् । यसरी उनको एक अभिव्यक्तिले तीनवटा कुरालाई स्पष्ट पारिदिएको छ ।

अब आयो अहिले भैराखेको महिला बलात्कार, हत्या र हिंसाकुरा । आर्दिम साम्यवादको अन्त्यदेखि अहिलेसम्म रहेका सबैजसो युगमा महिलामधि हिंसा भैराखेको छ । दासयुग, सामन्तवादी युग र पुँजीवादी युगमा मिहलाहरूमधि हत्या, हिंसा र बलात्कार हुनु सामान्य मानिन्दै आएको छ । त्यसमा पनि नेपालमा त भर्खै सामन्ती राजतन्त्रात्मक व्यवस्थाको अन्त्यसँगै दलाल पुँजीवाद स्थापना भएको छ । यो राज्यव्यवस्था परम्परागत पुँजीवादभन्दा भनै खराब रहेको पष्टि भैराखेको छ ।

सामन्तवादले खराबीहरूलाई लुकाउने गर्दछ । त्यसैगरी सामन्तवादमा महिला बलात्कार, हिंसा र उत्पीडनहरू पनि लुकाउने नै गरिन्छ । नेपालको दुई सय ४० बर्से राजतन्त्रात्मक सामन्तवादी व्यवस्थामा महिलामाथिका उत्पीडनहरू खुलेर बाहिर आउँदैनथे । सुनिता/नमिता काण्डहरू नभएका होइन् । तर त्यस्ता घटनाहरू सार्वजनिक हुँदैनथे । यो सामन्तवादको चरित्र नै हो । त्यसमा पनि यौनघटना र हिंसा सामन्ती शासकहरूको प्रतिष्ठाको विषय हुने गर्दथ्यो । यो उनीहरूको ढोंगी चरित्र हो ।

अब कुरा आयो पुँजीवादका बारेमा । पुँजीवादमा खुला समाजका नाममा महिलामाथि हुने यौनहिंसा पनि खुला हुने गर्दछ । पुँजीवादका प्रमुख मसिहा भनेर कहलिएका देशका शासकहरू यौनकाण्डमा मुछिँदा पनि उनीहरूको मानमर्दन नहुने गरेको छ । अमेरिकाका पूर्वराष्ट्रपति बिल किलन्टन हुन् वा भर्खर मात्र अमेरिकाको सर्वोच्च अदालतमा न्यायाधीशमा नियुक्त पाएका एमी कोनी ब्यारेट वा स्वयम् वर्तमान राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्प महिलामाथि बलात्कार गरेको, जबर्जस्ती यौनशोषण गरेका आरोपीहरू हुन् । तर पनि उनीहरूको पदप्रतिष्ठामा कुनै असर परिराखेको हुँदैन । पुँजीवादीहरूले यसलाई चरित्र र महिलामाथिको शोषणका रूपमा लिन्छन्, न त आफ्नो राज्यसत्ताको मूल्य र मान्यताका रूपमा नै । त्यसैले पुँजीवादी राज्यप्रणालीमा महिला बलात्कारलगायत हिंसाका कुरा समाचारका सुर्क्खा बन्न सक्छन् । संसदीय व्यवस्थाभित्रका प्रतिपक्षीहरूको विरोधका विषयमा मात्र सीमित हुन पुग्दछ । उनीहरूले नै आफ्नो सत्ता टिकाइराख्न र जनतामा भ्रम फैलाउनका लागि बनाएका राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाको खेतीपातीमा सीमित बनाइन्छ । यिनीहरूका यस्ता क्रियाकलापका कारण महिलाहरू आफूमाथि भएका हिंसा र उत्पीडनबाट मुक्त हुने कुरै भएन ।

त्यसैको पर्छिल्लो ज्वलन्त उदाहरण हो निर्मला पन्तको बलात्कारपछिको हत्या र छानबिन-कारबाहीका नाममा रहस्यमय बढै गएका आयोगहरूका रिपोर्टहरू । अहिले आएर निर्मला प्रकरणले निकै चर्चा पाएको छ । तस्रो निर्मला हत्याकाण्डअधि र पछि पनि दिनदिनैजसो बलात्कार, हत्याकाण्डका र हिंसाका घटनाहरू भइहेका छन् । ऐउटा डलरवादी संस्थाले सार्वजनिक गरेको रिपोर्टअनुसार पर्छिल्लो ५ वर्षमा महिलामाथिको हिंसा पाँच गुणाले बढेको छ । यी तथ्यहरूमा केही सामाप्ति रहेको छ ।

यथार्थमा नेपालमा अहिले भनू महिलामाथिको उत्पीडन बढेर गएको छ । यो राज्यमा पुँजीवादी र सामन्तवादी संस्कार र संस्कृतिको ठिमाहा भएकाले कैयौं घटना लकाइएका छन् ।

निर्मला बलात्कार र हत्याकाण्डको सत्यतथ्य सार्वजनिक हुनुभन्दा भनै
हरस्यमय बन्दै जानु र थप हत्या, हिंसा र बलात्कारका घटना हुँदै जानुको
मुख्य कारण यही हो । सडकमा जीति विरोध र प्रदर्शन गरे पनि, संसदमा
जीति नै चिच्चाए पनि महिलाको पूर्ण सुरक्षा हुँदैन भन्ने पुष्टि भैराखेको
छ । अर्कोतिर यो राज्य महिलाअधिकारप्रेमी नभएर हिंस्क भएको पनि
पुष्टि भएको छ । त्यसैले यसै राज्यप्रणालीभित्र महिला मुक्तिको कुरा गर्नु
कसाईले खसीको अधिकारको कुरा गर्नुजस्तो मात्र हो । त्यसैले अब त नयाँ
नीति र विधिका बारेमा सोच्नुपर्ने भएको छ । यसको पुष्टि निर्मलाकाण्ड र
पूँजीवादले गरेको छ ।

► पृष्ठ १ बाट क्रमशः

दमनविरुद्ध अग्रगामी शक्तिहरूको स्वागतयोग्य भूमिका

निम्न स्तरको भयो भने राज्यका विभिन्न
निकायमा बसेका इमानदार प्रशासक,
न्यायाधीश, प्रहरी अधिकृत र सदस्यहरू
सबैले आआफ्णो ठाँउंबाट सरकारी
दमनको प्रतिवाद गर्नुभयो । जनताको
विशाल हिस्सा राज्यको दमनविरुद्ध
प्रत्यक्ष-परोक्ष सङ्घर्षमा सहभागी
बन्यो । यो वास्तवमै देशका लागि खुसी
र राज्यलाई रूपान्तरणतिर लानुपर्दछ
भने कुराको सुखद सङ्केत हो । यो कुनै
पार्टीविशेषको पक्ष र विपक्षको सवाल
नभएर निरङ्कुश-तानाशाही प्रवृत्तिविरुद्ध
सङ्घर्षमा अगाडि आउने जनपक्षीय,
वामपन्थी, लोकतान्त्रिक, प्रगतिशील
शक्तिहस्तको गम्भीर जिम्मेवारीबोध हो ।
दमनको प्रत्यक्ष मारमा परेका नाताले हामी
यो सङ्घर्षमा सहभागी बने पार्टीहस्तका
नेता, मानवधिकारवादी, कानुनविद्‌
लेखक, असल प्रशासक, न्यायालय, सुरक्षा
अधिकारीहरूप्रति कृतज्ञ छौं र सबैलाई
विशेष धन्यवाद पनि दिन चाहन्छौं ।

जुनकुनै पनि इमानदार, जनवादी
एवम् राष्ट्रवादीले हिजोको हुकुमी एवम्
तानाशाही शासनविरुद्ध लडेकोमा मात्र
सन्तोष गर्नु हुँदैन, न त लोकतान्त्रिक
नारा दिएको भरमा नै हिजोलाई सम्फेर
स्वेच्छाचारिताप्रति मौन बस्न मिल्छ
वा कथित शान्ति र समृद्धिको अमूर्त
नाराभित्र जनताको अधिकारमा बन्वरो
चलाएको र मातृभूमिप्रति गरेको जघन्य
अपराधलाई सहन गर्नु हुँच ! हामी कस्तो
समयमा बाँचिरहेका छौं ? वर्तमानमा देश
र जनताले कस्तो उत्पीडन र क्षति बेहोर्नु
परिहरेको छ भन्नेतिरबाट मापन गरेर हाम्रो
आफ्ऊो दृष्टिकोण निर्माण गर्न साथै सोही
दृष्टिकोणका आधारमा समर्थन र सङ्घर्ष
सञ्चालन गर्न आवश्यक छ । विगतमा
व्यक्तिहस्ते निर्वाह गरेका सकारात्मक
भूमिकाकै आधारमा आज उसले जनता
र देशप्रति गरिहेका घात, धोका र
बेइमानीप्रति मूकदर्शक बन्नु हुँदैन । नेता,
पार्टी र व्यक्तिहस्तको भूमिका मुख्यतः
आजबाट मापन हुँच । नीति निर्माण गर्ने
तहमा पुग्दा र राज्यको नेतृत्व गर्ने स्थानमा
पुगेको बखतमा हुँच । सत्ताविरुद्धको
प्रतिशोधात्मक एवम् आवेगात्मक
सङ्घर्षमा गरिको योगदानबाट मात्र नेता र
नेतृत्वलाई बुझ्नु हुँदैन । उसले इतिहासको
कडीमा पाएको जिम्मेवारीको अवसरलाई
समस्याहरू समाधान गर्न र रचनात्मक
कार्य कसरी सञ्चालन गर्छ भन्नेतिरबाट
नापु पर्दछ । उदाहरणका लागि राणाविरुद्ध
राजतन्त्र उभिनु र राजतन्त्रविरुद्ध पुँजीपति
वर्ग उभिनु तत्कालिक मोर्चाका दृष्टिले
असल पक्ष भए पनि ती शक्तिहरू पनि

नेतृत्वमा पुगेपछि श्रीमिक जनताको हितविरुद्ध उत्रिंदा त्यसलाई जनताले सहन गर्नसक्ने हुँदैनथ्यो र घटनाक्रममा त्यो भएन । कैयौं व्यक्तिहरूले तत्कालीन भूमिकाहरूलाई लिएर भन्दा पछिल्लो शक्तिका विरुद्ध जान नहुने तर्कहरू गर्ने गरेकै हुन् र गरिहेका पनि हुन्छन् तर ती तर्क र अपेक्षा नितान्त भावनात्मक मात्र हुन्छन् । वास्तविक सद्धर्घषमा त्यो चल्नैन । जनता र देशले नयाँ शासक वर्गबाट उचित भूमिका नपाउँदा पुराना शासकहरू दोषी हुँदैनथे । त्यसको भागीदार जिम्मेवारीमा बरसेका शासकहरू नै हुन् पर्दथ्यो र भए । आज पनि यही कुरा सत्य हो । चाहे काम्युनिस्टका नाममा सरकारमा पुगेका होऊन्, चाहे लोकतन्त्रवादीका नाममा नेतृत्वमा पुगेका होऊन्, उनीहरूले नेतृत्वमा पुगेको समयमा जनता र देशप्रति कस्तो नीति लिन्छन् र रबैया अपनाउँछन् भनेबाट नै शासकहरूप्रतिको व्यवहार निर्धारित हुन्छ । शासकहरूले जिम्मेवारीमा नपुदासम्म जनताको बीचमा दिएका नारा र भाषणको कृतै अर्थ हुँदैन । उनीहरूले सत्तामा पुगेको दिनदेखि जनता र देशका विरुद्ध धातक निर्णय गर्दछन् भने त्यसको भागीदार पनि उनीहरू नै हुन्पर्छ ।

केपी-प्रचण्डले चुनावपछि समाजको एउटा वर्ग र हिस्सालाई मसिनो आशाको धागोमा भुन्द्याएका पक्कै हुन् । त्यसमा पनि एमालेले त्यो काम गरेको हो तर सरकारमा पुगेपछि उसको व्यवहार कस्तो भयो त ? के सबैका सामु धामभाँ छैन र ? उसले दम्भ देखाउने गरेको कथित दुईतिहाइ सरकारले श्रीमिक र उत्तीर्णित जनताको पक्षमा के हितकारी नीति र निर्णयहरू लियो त ? के यसले दलाल पुँजीपतिवर्गको सम्पत्तिलाई राष्ट्रियकरण गर्न सक्यो ? के यसले भ्रष्टाचारीहरूलाई कारबाही र उनीहरूले कुम्त्याएको कालो धनलाई राष्ट्रियकरण गर्न सक्यो ? के तस्कर र सुदोखोरहरूलाई कुनै कारबाही गर्न सक्यो ? के जनमुक्ति सेनाको रकम निल्ने भ्रष्टहरूलाई कारबाही गर्न सक्यो ? के वीरेन्द्रको सम्पत्ति खाने तत्वहरूलाई खोज्न सक्यो ? के उद्योगधन्दाहरू बेचेर खोने सुदोखोरहरूलाई केही गर्न सक्यो ? के जमिनदारको सम्पत्ति बेचेर खानेलाई कारबाही गर्दै भूमिमा जनताको स्वामित्व कायम गर्न सक्यो ? के गाँसबास नभएका जनताको हितमा कुनै निर्णय लिन सक्यो ? के महिला, जनजातिहरूको हितमा नयाँ नीति दिनसक्यो ? के राष्ट्रघाती सन्धिसम्झौताहरूलाई खारेज गर्न सक्यो ? अहँ, एउटा रैँबाबार पनि गर्न सकेन । बरु उल्लिखित सबै समस्या र अपराधहरूमा

यो सरकार सहयोगी रथपथापे बन पुयो । त्यसो हो भने यो सरकार हिजोकोभन्दा नयाँ र राम्रो कसरी भयो ?! यो सरकार कम्युनिस्टको सरकार-समाजवादी सरकार कसरी भयो ?! हुँदै भएन ! केको कम्युनिस्ट र समाजवादी सरकार ! यो त सामान्य वामपन्थी र सच्चा लोकतन्त्रवादी जतिको सरकार पनि भएन ! तीतो लागे पनि सत्य कुरा यही होइन त !

पाठकहरूलाई राम्रो थाहा छ, चुनाव जितेको मातमा केपी-प्रचण्डहरूले कसरी देशको शिर भुक्ने गरी दिल्ली र अन्य शक्तिकेन्द्रको ढोका चहार्ने पुगे । घरि सिङ्गापुर, घरि बैडक, घरि दिल्ली, घरि कुनैको ढोका चहार्दै पाउ मोल्न पुगे । यिनले काठमाडौंमै सुषमा स्वराजलाई सकरामै नपुदै धनुष्टड्कार चाकारी बजाए ! केपीले भारतमा गएर एकमुष्ट रूपमा सबै असमान सन्धिसम्झौताहरूलाई अनुमोदन गरे ! मोदी नेपाल आउँदा कसरी जनकपुरमा लाचारी देखाए ! नेपाल प्रहरी र सेनाको कर्ति बेइज्जती भयो ! मुकिनाथमा पुगेर कसरी चीनविरोधीहरूलाई मन्त्रणा गरे ! अरुण ३ को राष्ट्रघाती जलविद्युत परियोजनाको मोदीसँग मिलेर शिव्यायास गरे ! प्रचण्डले कसरी भारतलाई रिभाउन हनुमान यात्रा गरिरहेका छन् ! आफ्नो सत्ता टिकाउन र भारतसँगका असमान सन्धिहरूलाई पाच्य बनाउन चीनको कम्पनीसँग पनि बिनाटेन्डर बूढीगणकी दिएर गलत सम्झौताहरू गर्न उद्यत छन् । यी सबैले नेपाली जनता र नेपाल देशलाई निकै नोकसान पुच्याउँदैछन् । मुखले भ्रष्टाचार गर्दिन्दै भने पनि बोइड मुद्दा, एनसेल मुद्दा, एनटीसी प्रकरण, बूढीगणकी प्रकरण, विभिन्न पालिकाहरूमा भिज्हेका असझूऱ्य भ्रष्टाचार, महँगी, कालाबजारिया सागाले के यो सरकार जनता र देशका पक्षमा छ त ? अहँ, कर्ति पनि छैन । यो एक नयाँ खारानी धसेको जोगी, दलाल सरकार नै हो । यसले यी सबै कार्य अभ कम्युनिस्ट र समाजवादका नाममा गर्दैछ । त्यसले गर्दा एकैपटक एकातिर देश र जनतालाई दूलो क्षति हुँदैछ भने अर्कोतिर कम्युनिस्टहरू नै बदनाम हुने अवस्था बन्दैछ । यस्तो सरकारलाई कम्युनिस्टको कुरै छोडौं, लोकतान्त्रिक पनि भन्न मिल्दैन । यसलाई सहन पनि गर्न हुँदैन ।

यो निश्चित छ- केपी-प्रचण्ड सरकार आउँदा दिनमा भनू दूला जनघात र राष्ट्रघातमा दुब्दै जानेछ । भ्रष्टाचार र कमिसनतन्त्रमा भासिँदै जानेछ । न्याय र अधिकारका पक्षमा लड्ने जनता र शक्तिहरूमाथि दमनकारी बन्दै जानेछ । उसले दमनका भाषामा उतेजनात्मक क्रियाकलाप गरिरहेको छ ।

यसको समाधान दमनकारी कार्यलाई सहनु, चुप लाम्नु वा छूट दिनुसँग हुन सबैदैन । यो प्रवृत्तिका विरुद्ध क्रान्तिकारी शक्तिले मात्र नभएर सबै वामपन्थी, देशभक्त, प्रगतिशील, लोकतान्त्रिक शक्तिहरूले पनि आजको भन्दा सशक्त विरोध र प्रतिरोध सङ्घर्षलाई अगाडि बढाउन आवश्यक छ ।

हाम्रो निष्कर्ष छ- इमानदारीपूर्वक भन्ने हो भने आज राज्यमा बसेका केपी-प्रचण्ड सरकारले गरिरहेको राष्ट्रधात-जनधात, दमन र उसले देखाएको फासिवादी रबैया उनीहरूको निजी समस्या मात्र पनि होइन । यो अन्ततः राज्यसत्तासँग जोडिएको समस्या नै हो । यसको अर्थ हो- आजको नेपालमा बढिरहेको जनधात, राष्ट्रधात, दमन र फासिवादको समस्या भनेको दलाल पुँजीवादी राज्यसत्ताको हो । दलाल पुँजीपति वर्गको स्वार्थ र साम्राज्यवादी शक्तिहरूको हितमा सञ्चालन हुँदा आउने सामाजिक दलाल पुँजीवादको समस्या हो । केपी-प्रचण्डहरू त राज्यसत्ता र सत्तासीन दलाल पुँजीपतिवर्गका कठपुतली मात्र हुन् । यसको समाधान भनेको तात्कालिक रूपले सरकारलाई गम्भीर विचलनहरूबाट रोक्न सङ्घर्ष र प्रतिरोध सङ्घर्ष उचित हुने भए पनि अन्ततः यो दलाल पुँजीवादी सत्तालाई नमिलकाएसम्म र यसको सम्पूर्ण संरचनालाई आमूल परिवर्तन गरेर वैज्ञानिक समाजवादी सत्ता स्थापना नगरेसम्म वास्तविक समस्या समाधान हुँदैन । त्यसका लागि सङ्घर्ष र प्रतिरोध सङ्घर्ष मात्र होइन, वैज्ञानिक समाजवादी क्रान्तिको नै आवश्यकता हुँछ । वैज्ञानिक समाजवाद तै वास्तविक रूपमा जनमुक्ति र राष्ट्रिय मुक्तिको समाधान हो । हामी सयाँ तथ्यहसद्वारा सावित गर्न सक्छौँ- सारा वामपन्थी, प्रगतिशील, देशभक्त, लोकतान्त्रिक शक्ति र जनताको हितकारी नेतृत्व साथै देशको स्वाधीनताको नेतृत्व दलाल पुँजीवादले होइन, वैज्ञानिक समाजवादले मात्र गर्न सकछ । पछिल्लो १३ वर्षको संसदीय व्यवस्था र दलाल पुँजीवादी राज्यसत्ताको घातहरूले देशको नयाँ रूपान्तरण, देशको उन्नति र समृद्धिका लागि एक अनिवार्य आवश्यकता बन्न पुगेको स्पष्ट हुँछ । तसर्थ हामी सबै क्रान्तिकारी पार्टी, व्यक्तित्व, संस्थाहरूलाई यो राज्यआतड्क, राष्ट्रधात र जनधातविरुद्ध एकीकृत मोर्चा निर्माण गरेर अगाडि बढनका लागि तयार हुन विशेष आग्रह गर्दछौँ । जनताको अनुमति र मित्रशक्तिहरूको सहयोग भएमा हाम्रो पार्टी त्यसका लागि काम गर्न, सहभागी बन्न र नेतृत्व गर्न तमत्यार छ ।

जनतासमा ..

महासङ्घको केन्द्रीय कार्यक्रमअन्तर्गत सामनाले दुई दिनसम्म ‘सामना जनसङ्गीत अभियान’ सञ्चालन गरेको हो । सांस्कृतिक कार्यक्रम हेर्न वरिष्ठ मार्कसवार्दी तथा सौन्दर्यचन्तक चैतन्यदेवि जनगायक रायन, जेबी दुरुरे लक्ष्मी गुरुडसम्म सहभागी भए । उनीहरूमध्ये जेबी दुरुरे लक्ष्मी गुरुडर्देवि जनयुद्धकालीन कलाकार विद्रोहीसम्मले अतिथि कलाकारका रूपमा क्रान्तिकारी गीत प्रस्तुत गरे । कार्यक्रममा नेकपाका पोलिटब्युरो सदस्यहरू पदम राई विकास’, ओमप्रकाश पुन, कृष्ण धमला ‘गम्भीर’, मोहन कार्को ‘जीवन्त’ लगायत नेकपाका विभिन्न तहका नेता-कार्यकर्ताहरू सहभागी भए । अन्य कम्युनिस्ट पार्टीका नेता-कार्यकर्ता, युवा र जनता सहभागी भएर सांस्कृतिक कार्यक्रम अवलोकन गरे ।

कार्यक्रममा वरिष्ठ जनगायक जेबी दुहुरे 'देशभक्ति
संबै जुट्नुपर्ने बेला भो, समाजमा समाजवादी रड भर्नुपर्ने
बेला भो' भन्ने गीत प्रस्तुत गर्दा सहभागीहरूलाई साँच्चिकै
राष्ट्रप्रेमको भावनाले ओतप्रोत बनायो । उनले गीतमार्फत
सहभागीहरूलाई समाजमा समाजवादी रड भर्नका लागि
प्रकृत भाष्य दिए अमावस्यामा ।

एकजुट भए उद्धन आव्हान गरे ।
यस्तो पनि सरकार कम्युनिस्टको हुन्छ त
यो त सारै बेइज्जत भो, यो त सारै सरम भो
देश बेच्नु हुन्न भन्दा गोली चलाउने
भ्रष्टाचार भयो भन्दा जेल पठाउने
कार्यक्रममा सामनाका कलाकारहरूले प्रस्तुत गरेको
यो गीतले देशको शासनसत्ता र सरकारको वास्तविक

चरित्र चित्रण गरेको थियो । कम्प्युनिस्ट भनिने सरकारले बढाएको कर, जनतालाई दिएको सास्ती र देश बचाउनुपर्य भन्ने आवाज उठाउनेहरूमाथि राज्यले गरेको दमनको चित्रण गीतमार्फत प्रस्तुत गरिएको थियो । नेकपाका महासचिव विप्लवले हालै रचना गरेको उक्त गीतले देशको शासन व्यवस्थाको यथार्थ चित्रण गरेको छ । साँच्चकै उत्तर गीतमा महासचिव विप्लवले वर्तमान शासन व्यवस्थाको यथार्थ बिम्ब प्रस्तुत गरेका छन् ।

नभुलिदेऊ कमरेड
नबिसिर्देऊ कमरेड

रगतको टीका लगाई कसम हामीले सँगै खाय
जनतासँग वर्गीय नाता पनि सँगै लायौ
रोल्पा पनि सँगै गर्यौ

राल्पा पान संग नया।
पिली, बेनी, गोखा, अछाम पनि सँगसँगै लड्याँ।
जुम्ला पनि सँगै लड्याँ, डोल्पा पनि सँगै लड्याँ।

कुनै बेला रुकुमको चुनबाडमा 'टुटफुट र खण्डि
नगर आत्मसमर्पणको कुरा नगर' भन्ने गीत गाएर तर
जन्मयटका नायक पञ्चाङ्ग-बालग्रामलग्यायत सम्पर्ण

जनयुद्धका नायक प्रचार-बाबुरामलायत सम्पूर्ण नताला।
रुवाएका तर अहिले गुपनामजस्तै भएका जनगायक
विद्रोहीले इतिहास सम्फाउने गीत गाउँदा जनयुद्धको भेल
पार गरेर आएका मानिसहरू धेरै नै भावुक र उद्घेतित बनेका
थिए । नेताहरूले विगतमा जनतासँग गरेका बाचा बिर्सिएको
सन्दर्भ स्मरण गराउने गीत गाउँदा सहभागी साँच्चै भावुक
बनेका थिए । विद्रोहीले यो गीत गाउँदा जुम्ला, बेनी
अछाम, गोखा, पिली र गाम्मा सहयोद्धा छोडेर आएका
सर्वात अचूकी भार्सिएका तो यस्ता ।

मानिसहरू अभ बढो भावावह्न्त्वल बनेका थिए ।
सहिदहरू हाँसिरहेको, बोलिरहेको

देखें मैले रातो अक्षरमा
 गैरी गाउँको बजारैमा
 सहिद गेटैमा
 बलिदानको साँचो अर्थ बुझाइरहेको
 रगतले मुक्ति मार्ग खोलिरहेको
 क्रान्तिको मीठो सपना बाँडिरहेको
 गुराँसको थुँगा बनी फिक्ररहेको
 यस्तै नेपालको राजनीतिक सत्ता परिवर्तनको बाटोमा
 लामबद्ध हुँदा आफ्ऊो जीवन समर्पित गर्ने सहिदहस्त्रपति
 समर्पित गीतमा नृत्य प्रस्तुत गरेका थिए । उक्त गीतमा
 कलाकारहस्तको प्रस्तुतिले तत्कालीन जनयुद्धकालीन
 इलाका र सहिदगाउँहरूको भल्को दिन्थ्यो । गीतले
 आधारइलाका चलेका जनसत्ता, जनसत्ताले गरेका विकास
 निर्माण, सहिद गेट, सहिद मार्ग, सहिदको नाममा नामकरण
 गरी निर्माण गरिएका जनवादी विद्यालय, बाटोघाटो,
 पुलपुलेसा र चौतारीहरू निर्माण गरिएको इतिहासको
 सम्भन्ना गराएको थियो ।

कार्यक्रममा कलाकारहरूले नेपाली राष्ट्रियतामाथि विदेशीले गरेको हस्तक्षेपलाई विम्ब बनाएर प्रहसन गरेका थिए । उनीहरूले नेपाल आमा हाँसेको हेनलाई हामीले लडैनपैर्छ, नेपाल आमा अहिले ठूलो पीडामा छिन र रोझरेकी छिन् भने भावको प्रहसन प्रस्तुत गरेका थिए । उनीहरूले प्रस्तुत गरेको अपेक्षामा नेपालमाथि साम्राज्यवादीहरूले कसरी हस्तक्षेप गरेका छन् भने चित्र प्रस्तुत गरेका थिए । असोज २१ र २२ गते प्रस्तुत गरिएको उक्त कार्यक्रमको सहजीकरण आरोह नेपालीले गरेका थिए ।

राजनीतिक आन्दोलन सँगसँगै

सांस्कृतिक आन्दोलन

चैतन्य
वरिष्ठ मार्क्सवादी
सौन्दर्यीचन्तक

सांस्कृतिक रूपान्तरण
समाजको सापेक्षतामा हुन्छ। यो विशाल पक्ष हो। यसका धेरै आयाम छन्। धर्म र संस्कृतिका कुरा अनन्त छन्। यो शास्त्र हो। यसले कठितकि क्षेत्र ओगदाने हो, कहाँ जाने हो, सबैले ध्यान दिनुपर्छ नन्त्र यो हाराने क्षेत्र हो।

यहाँ हिन्दू, बौद्ध, इसाइलगायत रूपान्तरणका कुरा छन्। साम्राज्यवादी, सामन्तवादी साथै अहिले संशोधनवादी संस्कृति पनि आएको छ। द्वैधवादी संस्कृति पनि आएको छ। द्वैधवादी संस्कृति पनि आयाम छन्। धर्म र संस्कृतिका कुरा अनन्त छन्। यो शास्त्र हो। यसले कठितकि क्षेत्र ओगदाने हो, कहाँ जाने हो, सबैले ध्यान दिनुपर्छ नन्त्र यो हाराने क्षेत्र हो।

यहाँ हिन्दू, बौद्ध, इसाइलगायत रूपान्तरणका कुरा छन्। साम्राज्यवादी, सामन्तवादी साथै अहिले संशोधनवादी संस्कृति पनि आएको छ। द्वैधवादी संस्कृति पनि आयाम छन्। धर्म र संस्कृतिका कुरा अनन्त छ तर यो पनि सबैले छ। रूपान्तरण हुनुपर्छ सबैले भन्ने तर रूपान्तरण पनि नहुने सांस्कृतिक द्वैधवाद हो। सइकटको बेलामा यो आउँछ। यो सइकटप्रस्तर युँजीवादको उपज हो। कम्युनिस्ट भनिनेहरूमा पनि सांस्कृतिक द्वैधवाद देखाएको छ। यसका विश्वदृष्ट हामिलो सेशक्त सझर्ष्य गर्नु हुन्नी जस्तै यो कुरा आएको छ। यसलाई व्युँजीवादी संस्कृति भनिन्छ तर यो पनि सबैले छ। रूपान्तरण हुनुपर्छ सबैले भन्ने तर रूपान्तरण पनि नहुने सांस्कृतिक द्वैधवाद हो।

कम्युनिस्ट आन्दोलनमा संस्कृतिका रूपमा केही रूढिहरू पनि छन्। जस्तै : जनवादी विहे भन्ने तर छोरीलाई दाइजो पनि नदिने र अंश पानि नदिने। छोरीलाई दाइजो दिनुपर्छ भनेर क्यैं कामान्दैने कम्युनिस्टले गर्ने गरेको जस्तो प्रगतिशील विहे गर्ने अनि दाइजो पनि नदिने, सम्पत्ति पानि नदिने गरेको छन्। त्यो धर्म मात्र मात्र मानाइको होइन। त्रिहार पनि मनासे गरिएको छ। त्यो धर्म मानेर मात्र मानाइको होइन। प्रमुख त राज्यसत्ता हो। सत्ताले पुरानो संस्कृतिको आडमा स्वार्थीसिद्ध गर्ने काम गर्ने र पुरानो तरिकाले दसैँ मनाउँछ। यही नयाँ सत्ता आउने हो भने सहिद दिवस मनाइन्छ। दसैँ भनेको कुरुप पक्षमाथिको विजय हो। हामीले पनि देशका लागि बलिदान भएका सहिदको सम्भन्नामा मनाउने हो। १५ दिनको दसैँको सद्गमा ब्रह्म उ दिनको सहिद दिवस मनाउँला। कसरी हुन्छ, विकल्प दिन जस्ती हुन्छ।

परम्परागत संस्कृतिको विकल्प यो हो भने हामीले हेरेक क्षेत्रमा जानुपर्छ। सांस्कृतिक रूपान्तरणको कुरा गर्दा मुख्य दुईवटा पक्ष छन् : कम्युनिस्टहरूको रूपान्तरण हो, अरूको आशा राखेर हुँदैन। यो रूपान्तरण दुई किसिमको हुन्छ : १ एउटा कम्युनिस्टहरूको रूपान्तरण। २. अर्को जनताको स्तरसम्मको रूपान्तरण। मलाई संस्कृतिमा बल प्रयोग हुनुपर्छजस्तो लाएँन। लेनिन र माओले ठाउँठाउँमा यो कुरा गर्नुभएको छ। लेनिनले धर्मबारे यान्त्रिक भौतिकवादी हुनु हुँदैन भनुभएको छ। परिस्थितिअनुसार करै बल प्रयोग पनि गर्नुपर्छ तर आमरूपमा होइन। राजनीतिक आन्दोलन सँगसँगै सांस्कृतिक आन्दोलनलाई पनि व्यवस्थित बनाएर लानुपर्छ।

संस्कार-संस्कृति समाजसापेक्ष हुन्छ

अनित शर्मा 'विरही'

परम्परागत संस्कृतिको वैज्ञानिक र व्यावहारिक विकल्प खोज्नुपर्छ। संस्कृतिको कुरा गर्दा चाहे चाहे पिछडिएको होसु, त्यो त्यसै आएको हुँदैन। संस्कृति तत्कालीन समाजको अवश्यकता अनुसार पैदा भएको हुँच। समाज विकासका क्रममा जुन उन्नुपर्छ।

उता शोक कार्यक्रमहरू पनि शोक जनाउने किसिमका हुनुपर्छ। मान्छे मर्दी युथी माढ्ठे रुपन्यो। हो, श्रद्धाङ्गली भनेपछि शोकमन वातावरण हुनुपर्छ। जस्तै, रातो वा रुद्धीचार्यी भनेको रमाइलो हो भने सेतो लगाएर कापाल फिँजाएर बस्दा नरमाइलो हुने भयो। किरिया बस्ने चलन त्यसरी पो आएको हो कि ! के हो त शोक मनाउने भनेको ? हामी हाम्रा अग्रजहरूलाई सफ्टेर शोक मनाउँछौं। पछिं वर्गसँझर्षका क्रममा शासकहरूले आफ्झो अनुकूलमा गर्डुपुराणसम्म ल्याइदै। शोक मनाउन हामीले नयाँ चलन चलाउनुपर्छ।

जनयुद्धकै क्रममा हामी पनि सहादत प्राप्त गर्ने कम्पेडहरूलाई सलाम गरेर हिँद्याँ। कतिपयलाई फन्डासम्म ओढाउँछाँ। सम्भव भएसम्म ठूलाठूला सभाहरू राखेर विशिष्ट ढाइलाले पनि श्रद्धाङ्गली व्यक्त गर्थ्यै। त्यसकारण तत्कालीन अवस्थामा जे गर्दाखेरि वातावरण शोकमन हुन्छ, त्यही गर्ने हो।

संस्कार र संस्कृति परिस्थितिसापेक्ष हुन्छ। साभा जीवनले साभा संस्कृति पैदा हुने हो। सम्भ्रामा अन्धविश्वासी-रुदिवादी परम्परा र अवैज्ञानिकताका विरुद्ध वैज्ञानिकताका पक्षमा बहस आसभ हुनु ग्रामो हो। यसलाई अभियानका रूपमा लैजानुपर्छ।

पुरानो संस्कृति मानेलाई धृणा मात्र गर्नु हुँदैन। पछौटे चेतना भएका मान्छे पुराने चेतनामा रहन चाहन्छन्, अग्रामी विचार भएकाले नयाँ र वैज्ञानिक संस्कृति निर्माण गर्न चाहन्छन्। वस्तुतात आवश्यकताअनुसार नयाँ संस्कृति बनाउन चाहने र पुराने चाहीराल्लोची टक्कर हुन जान्छ। पुरानो संस्कृति भक्ताएर नयाँ निर्माण गर्न सुरु गर्दा दुई संस्कृतिकी टक्कर भएको छ। त्यसलाई त्राउँमा नयाँ संस्कृति अभियन्तको छ। यो आवश्यक छ र अनुकरणीय पनि छ।

पुरानो संस्कृति मानेलाई धृणा मात्र गर्नु हुँदैन। रूपचन्द्र बिस्ट 'अवसर नपाएर इमानदार बनेका भत्तेहरू' भय्ये। त्यस्तो गर्नु भएन। नसकर सहिदिएको जस्तो पनि गर्नु भएन। आफ्झो विचारमाथि वा कार्यक्रमाथि हमला गर्ताउन भनेर अर्को विचार र संस्कृति भएकालाई नबोलाउने होइन। मानौं, अहिले पुरानो संस्कार र संस्कृति मानेहरू बलिया छन् रे। हामी पनि भोलि बलिया भयाँ भने हामीले पनि हमला गरे भयो नि त ! त्यस्तो गर्नु हुँदैन।

संस्कृतिमा अरूलाई आक्रामक तरिकाले हमला गरेर जाने तरिका हामीले सोच्नु हुँदैन। नयाँ संस्कृतिको कुरा गर्दा पुरानोको विकल्प दिनुपर्छ भन्नु सही हो। तर यसले नेपालमा परेको प्रभाव र त्यसको गठजोडबाटे।

वर्ष ४, अड्ड १८, पूर्णाङ्ग १६४

बहस

परम्परागत चाडपर्व र संस्कृतिको विकल्पको खोजी

पुर्खाको योगदानको सबैले संरक्षण गरै, स्मरण गरै। सबैले यसो गर्दा कस्को, कहाँमैर जातिव गुम्छ र ! सबैसित हातेमालो गर्ने संस्कृति निर्माण गर्नु हाप्रो ध्येय हो। दमाइलाई भित्र पस्त दिएनाँ र हायूसूसित सँगै बसेर भात खान सकेनै भने हापी विकासको बाटोमा अगाडि जान सक्दैनै।

अन्त्यमा, अशोकजीले परम्परागत किरियाकर्म नगरे जुन नयाँ संस्कृति निर्माणका लागि प्रयास गर्नुभएको छ, यो उदाहरणीय छ। सबैले यो कुराको अनुकूलण गर्नुपर्छ। यसरी बहस र छलफल गर्दै जाने हो भने नयाँ र वैकल्पिक संस्कृति निर्माण हुन समय लाईन।

आन्दोलनबाटै संस्कार र संस्कृति

बदलिन्छ

शशिधर भण्डारी

प्रगतिशील लेखक

हिन्दु दर्शन पूर्वी दर्शन हो। गद्या नदीको मृत्युमा सबै शोकमम हुन्छन्। संसारका सबै जातिले आआमै तरिकाले शोकम नमाउँछन्। हाप्रो तरिका धेरै रुदिवादी भयो। हिन्दु संस्कार पौरे राप्रो पानि छैन, पौरे नास गर्नुपर्छ भने अवस्था पनि छैन। करियत रुग्न नास नगरिनहुने पनि छन्। मृत्यु संस्कार १२ वर्षबाट १२ महिनाहुँ हुँदै १२ दिनमा घट्यो। अब १२ दिनबाट १२ दिन्यातिर घटाउनेबाट छलफल गर्नुपर्छ।

मान्छेको मृत्युमा सबै शोकमम हुन्छन्। संसारका सबै जातिले आआमै तरिकाले शोकम नमाउँछन्। हाप्रो तरिका धेरै रुदिवादी भयो। उत्तु संस्कारमा आयोर्हु अर्थात् यो रुदिवालीहरू जडालमै थिए। आयोर्हु बाटून नासाको किनारामा बसेपछि आर्यताको विकास भयो।

हिन्दु दर्शन पूर्वी दर्शन होइन। सबैले धर्मान्तरण सबैले धर्मान्तरण संस्कृतिको विकल्प हो। यसलाई आयोर्हु अर्थात् यो रुदिवालीहरू जडालमै थिए। आयोर्हु बाटून नासाको किनारामा बसेपछि आर्यताको विकास भयो।

संस्कृतिको विकल्पकै व्यापक छलफल गरै। यो व्यापक छ। सबैजोसोको आआमै संस्कार/संस्कृति छ। किन हिन्दुको मौत्री रुदिवालै शास्त्रअनुसार पनि यत्रो ताम्भाम नारे छन् हुनुहुन्छ। गर्ने कर्ताको जिमामा छाउनुपर्छ भनेर शास्त्रअनुसार नै भनुहुन्छ। राष्ट्रिय राष्ट्रिय रुदिवालै रुदिवालै छूट छैन। हाप्री पनि कसैको माध्यमबाट हामी यसको रुपान्तरणको प्रक्रिया अगाडि बाटून र आयोर्हु अर्थात् यो रुदिवालीहरू जडालमै थिए।

संस्कृतिको विकल्पकै व्यापक छलफल गरै। यो व्यापक छ। सबैजोसोको आआमै संस्क

परम्परागत संस्कृति र सांस्कृतिक रूपान्तरण

अशोक सुदर्शन

तर अप्सोच ! न त्वो बालापन आउँछ, न त्वस्तो दिन । समयअगाडि मनीरहि हुँ।

उहाँले स्टाटसको अन्तिममा 'सबैलाई दसौंको अग्रीम शुभकामना !!!' दिनभएको छ । वास्तवमै यो नेपालको ग्रामीण जनजीवनको एउटा सजीव चित्र हो । यसमा अभ उहाँले टीका लगाइदेहरहस्ते मन्त्र भङ्गयाँदै दिने 'आशीर्वाद' हरू समावेश हैन । 'आयु द्वाराणुसुते...' का पढ्यारलामा श्लोकहरू छैन् । जसले मानिसलाई अनिश्चित र अन्यकारपूर्ण जीवनमा धक्केल्यो र अफैसम्म पनि धकेलिरहेछ ।

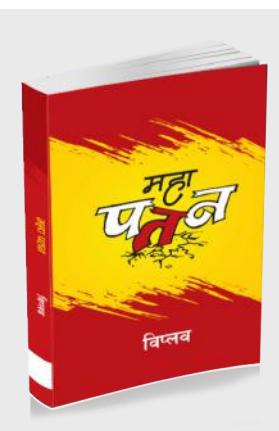
यसैगरी फेसबुके मित्र भौतिक मल्लले स्टाटसमा लेख्युभएको छ, जतातै दसौंको चर्चा चालिरहेछ । 'बन्धन' सीमितहेहुँ... यतिबेला धन पाक्ने सिजन हुँपर्छ । खोलासाँसु धन पाकिरहेका होलान् । जिउला मुन्तला लटरम भएका होलान् । चैंक मकै सोहेरेर सकिए होलान् । रातोमाटो र कमेरो माटोको समित्राणले घरहरू रङ्गिएका होलान् । बाटाउता पिड बनिसकेको होला । माझ अँगनमा मादल बज्ञ छोड्यो कि छोडेन होला ? सम्फन्नकु...ती दिनहरूमा दुःख थियो, पीडा थियो, अभाव थियो, दर्द थियो साथै हर्ष पनि उत्तिकै थियो । आखिर बाल्यकालको दसै न थियो त्वयि दियर जिन्दगी ।

यी दुवे स्टाटसले नेपालका निम्नवर्गीय जनसमुदायले ग्रामीण भेगमा मनाउने दसौं र हाप्रो अवस्थाको चित्र देखाउँछन् । वास्तवमै अब ती दसैहरू वा त्यसप्रकारका परम्परावादी आधारमा टिकेका चाडपर्वहरू विस्तृतिको गर्तमा पुरिइहेका छन् । त्यसलाई दलाल पुँजीवादी खिडी संस्कृतिले गन्जागोल बनाइदेको छ ।

नेपाली समाज विभिन्न किसिमका जाति, संस्कृति, राष्ट्रियता र समुदायले बनेको छ । त्यसैले यहाँ जाति, संस्कृति र राष्ट्रियताअनुसारकै संस्कृति र परम्परागत पर्वहरू प्रियमान छन् । अधिकांश बढाइरहेको अवस्था छ । यसले वर्तमान दलाल

उल्ट्याएर क्रान्तिको बाटोमा अग्नि बढाउन नेपालका सकलीमा मालेमावादी राजनीति र संस्कृतिकर्मीहरू लागिरहेकै छन् । राजनीतिमा कमरेड विप्लवले नेतृत्व गर्नुपर्छको नेकपा र संस्कृतिमा त्यसको सांस्कृतिक मोर्चा अखिल नेपाल जनसांस्कृतिक महासङ्घले सचेतापूर्वक सांस्कृतिक क्रान्तिलाई अग्नि बढाइरहेका छन् । महासङ्घले सञ्चालन गरेका कार्यक्रम, प्रकाशन गरेका पुस्तक, महासंघको केन्द्रीय टोली सामना परिवारले प्रतिक्रान्ति बेहोरिरहेको राजनीति र संस्कृतिलाई सुल्टो दिशामा उल्ट्याउन अर्थात् एकीकृत जनक्रान्तिलाई तीव्र बनाउन प्रदर्शन गरिरहेको सामना सांझीतिक अभियान यसैका केही उदाहरण हुन् । यो सकारात्मक र सराहनीय कदम हो । महासंचिव कमरेड विप्लवको 'महापत्र' शीर्षक पुस्तक यही सोमबारबाट सार्वजनिक गरिएको छ । नेपालको राजनीति र संस्कृतिमा भएको महापतनलाई यस पुस्तकले ऐनाभन्दा बढी छर्ट्ड्या परेको छ । महासंचिवका एकीकृत जनक्रान्ति र वैज्ञानिक समाजवाद पुस्तकले नेपाली भूमिकाट मालेमाका आजसम्मका कार्यादिशमा विकास भएको एकीकृत जनक्रान्तिको कार्यादिशमा र नेपाली क्रान्तिलाई वैज्ञानिक समाजवादसम्म पुऱ्याउने दार्शनिक, वैचारिक, राजनीतिक चिन्तन प्रस्तुत गरेका छन् । महापतनले राजनीतिक प्रतिक्रान्तिको चित्रलाई सजीव रूपमा उतार्दै प्रचण्ड-बाबुराम-बादलहरूले लिएको महापतनको बाटो दलाली र गद्धारीको बाटो भएको प्रस्त दार्दै एकीकृत जनक्रान्ति र नैक्रान्ति सम्पन्न गर्ने एक मात्र अनुकूल अस्त्र भएको प्रस्त पारेको छन् । यसैगरी नेपालमा आबद्ध विभिन्न नेता, कार्यकर्ता र संस्कृतिकर्मी पुस्तक, लेखरचना, गीत, कविता, संस्मरण, समीक्षा, गीति एल्बम र कार्यक्रमहरू नै आयोजना गरेको क्रान्तिकर्मलाई अधिकांश बढाइरहेको अवस्था छ । यसले वर्तमान दलाल

पर्वहरू परम्परा र अन्यविश्वासमा, धर्म र अध्यात्ममा जेलिएका छन् । र तिनैबाट सञ्चालित छन् । अभ भन्नै अधिकांश संस्कृतिलाई धार्मिक अन्यविश्वासले धिसारिरहेका छन् । त्यसैले संस्कृतिमा मौलिकता भन्दा पनि धर्मको धेराबन्दी र निर्देशन छ । अब संस्कृति र सांस्कृतिक कर्महरू खुरी र उत्साहभन्दा पनि क्रमशः बोझ बनेर आइहेका छन् ।

नेपाली समाजमा जन्मदेखि मूल्यसम्मका अनेक सांस्कृतिक कर्महरू छन् । यी सबै धार्मिक पाखण्ड र अन्यविश्वासमा जकडिएका छन् । इतिहासका विभिन्न कालखण्डमा भएका राजनीतिक आन्दोलन, विद्रोह र युद्धहरूले सापेक्ष रूपमा परम्परा, अन्यविश्वास, रुदि, पाखण्ड र त्यसले मानिसमाथि लादेको हिंसा-अन्याय-शोषणका विश्वासमा विश्वास, अध्यात्म-शोषणका विश्वासमा विश्वास, शोर्य र बलिदानको उद्देश्यभन्दा यसैगरी धोर्न्दै देखिएको छ ।

केकस्ता विकल्प : किनको विपरीत अर्थात् नयाँ, आधुनिक, समात्मूलक, न्यायसङ्गत, सत्यसम्मत, मानवीय र सामाजिक, राष्ट्रवादी, जनवादी, सरल, वैज्ञानिक संस्कार-संस्कृति । पुरानाले पैदा गरेका समस्याहरूलाई हल गर्न खाले नयाँ वैकल्पिक संस्कार-संस्कृति आवश्यक भएका छन् ।

कसरी विकल्प : क) सबैका संस्कार-

संस्कृतिलाई वर्गीकरण गरेर । सबैका रामालाई चिन्ने, बिनेर र मान्ने । सबैका नाराम्बालाई चिन्ने, छाने र हाने अनि ध्वस्त र समाप्त पार्ने । सबैका अर्धराम्बालाई पहिचान गर्ने, परिमार्जित र परिष्कृत-परिवर्द्धन गरेर अर्थात् खार्ने, फार्ने र मान्ने गरेर नयाँ वैकल्पिक संस्कार-संस्कृति निर्माण गर्ने विधि नै वैज्ञानिक र जनवादी हो ।

ख) तुलना गरेर छाने, मान्ने र हाने गर्ने गरेर अर्थात् नेपाली संस्कृतिमध्ये मध्ये जुन राम्बा

छ, ती अँगलाले र जुन राम्बा छन्, ती फाल्ने गरेर

मात्र नै नेपाली समाजकै नेपाली वैकल्पिक, राष्ट्रिय र जनवादी पाइन्दै तरिकाले र संस्कृतिकर्मी पतनको सपाट रूप हो । मूलतः प्रचण्ड-बाबुराम-बादलहरूको

वैचारिक-राजनीतिक-आधिकांश-सांस्कृतिक-

सङ्घठनात्मक पतनको विश्वेषण ऐतिहासिक भौतिकवादी कोणबाट गरिएको छ । प्रचण्डको

संस्कृतिक पतनबाटे विप्लव लेखनुहुँछ : कहिले

क्रिस्त्यनको कार्यक्रममा, कहिले बौद्धधर्मको गुम्बामा, कहिले मुस्लिमको धार्मिक कार्यक्रममा पुगेरहे

प्रचण्ड ।

महासंचिव विप्लवले भनेजस्तै प्रचण्ड कहिले

भौतिकपूजा गर्नु, कहिले चर्चमा पुगेर सेत्पी हान्छ ।

एकजना दरबारिया भाटले प्रचण्डलाई रुद्राक्षमाला नै

लगाइदै । तर प्रचण्डले यसबाटे लाचार अधिव्यक्ति

दिनुपर्छ ।

ग) मुख्य-मुख्य छोटो गरेर अर्थात् सबैका

सबै संस्कारभन्दा पनि जन्म, मृत्यु र विवाह मुख्यलाई

वैज्ञानिक बनाएर मान्नेतर जानुपर्छ ।

घ) प्राथमिकीकरण गरेर अर्थात् सांस्कृतिक

चाडपर्वमा विज्ञानसम्मत, राष्ट्रवादी, जनवादी

र सरलतालाई एकीकृत जनक्रान्तिलाई तीव्र बनाउन आवश्यक छ ।

इ) राज्यले सबैलाई समान अवसर र महत्व

दिनुपर्छ ।

ज) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

क) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

द) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

ज) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

क) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

द) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

ज) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

क) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

द) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

ज) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

क) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

द) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

ज) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

क) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ ।

द) राज्यले र जनवादी पाइन्दै आवश्यक छ

अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता कमजोर

■ रातो खबर संवाददाता/काठमाडौं

चितवनका मानवअधिकारकर्मी, राजनीतिक दल, अधिकारकर्मी तथा नागरिक समाजका अगुवाले देशमा मानवअधिकार, प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता कमजोर बनेको भई चिन्ता व्यक्त गरेका छन्। संविधानले दिएको अधिकारमाथि नै अझुकुश लगाउने प्रयास भएको भन्दै सचेतापूर्वक दबाव दिनुपर्नेमा उमीहरूले जोड दिएका छन्। क्रान्तिकारी पत्रकार सङ्घाठन नेपाल केन्द्रीय समितिको आयोजना र जिल्ला शाखा चितवनको संयोजनमा बुधबार नारायणगढमा भएको कार्यक्रममा नेपाल पत्रकार महासङ्घका अध्यक्ष गढेश्याम खितिवडाले सरकारले प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतालाई नियन्त्रण गर्ने प्रयास गरेको बताएका छन्। जुनसुकै सरकार आए पनि निरक्षुता बन्न खोजेको उनको भनाइ छ। जनअधिकार अभियान नेपाल चितवनका जिल्ला संयोजक गङ्गावाहादुर कोइलालाले आहिलेको संविधान नै पूर्ण नभएकाले आउने कानुनहरू अपूरो हुनु राखाभाविक भएको बताएका छन्। अहिले राज्य सञ्चालन गर्नेहरूले विधिको शासन उल्लङ्घन गरिरहेको उनको भनाइ छ।

नारायणी अनलाइनका सम्पादक मध्यसूदन दबावीले पत्रकार पनि विभाजित हुँदा समस्या हुने गरेको बताएका छन्। उन्हाँले सतानिकट रहेका पत्रकाले नेताहस्को नकारात्मक कुरु लेख्न पनि हिचकचाउने गरेको बताएका छन्। अहिले सङ्क्रमणकालका कारण पनि समस्या देखिएको हुनसक्ने दबाडीको भनाइ छ। नेपाल काम्युनिस्ट पार्टीका चितवन सेक्रेटरी धुवले राज्यले आफो राज बचाइयालाका लागि प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतालाई कुणित गरिरहेको बताएका छन्। कार्यक्रममा धुवले भने,

'भ्रष्टाचार, अनियमितता, अन्याय र अत्याचारका विरुद्ध बोल्न नदिनु भनेको राज्यले आफ्नो आफ्नो गलत कर्तुतको राज बचाइयालु हो।'

उनले भने, देशमा हत्या, हिंसा, बलाल्कारका घटना दिनादै भइहेका छन्। न्याय नपाएर जनता छट्पटाइहेका छन्। अन्यायमा पेका नारायिकलाई न्याय दिनुको साथो उटै आफूहरूलाई बोल्न नदिनु, राज्यको गलत कार्य र भ्रष्टाचारका विरुद्ध पत्रकारलाई लेखनमा अझुकुश लगाउनु, शान्तिपूर्ण सभासम्मेतन र सङ्गठन गर्ने प्रतिबन्ध लगाउनु, आफ्ना नेता-कार्यकर्तामाथि निगरानी बढाउनु, धरपकड गर्नु गलत हो।' उनले राज्यको यस किसिमको गतिविधिको घोर भर्त्ताले पनि गरे। यस्ता खालका खाराको विरुद्ध निरन्तर खबरदारी गर्न र नभुकी आवाज उठाउन उनले पत्रकारहरूलाई आग्रह गरे।

कार्यक्रममा नेपाल शिक्षक महासङ्घ चितवनका सचिव रामजी भण्डारी, नेपाल मानवअधिकार संस्करण मञ्चका अध्यक्ष कल्पना ओंगी, इसेका चितवनका प्रतीनिधि एवम् पत्रकार दीपेन्द्र अधिकारी र प्रेस चौतारी नेपालका केन्द्रीय सदस्य शालिग्राम नेपालले आआफ्नो भनाइ राखेका थिए।

क्रान्तिकारी पत्रकार सङ्घाठनका अध्यक्ष प्रकाश दुमेको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रमको सञ्चालनमा दिनादै भएको अध्यक्ष कल्पना ओंगी, इसेका चितवनका प्रतीनिधि एवम् पत्रकार दीपेन्द्र अधिकारी र प्रेस चौतारी नेपालका केन्द्रीय सदस्य शालिग्राम नेपालले आआफ्नो भनाइ राखेका थिए।

**छिटो, छरिटो र भरपर्दो माध्यम
आइएमई बाटै पैसा पठाउौं**

Toll Free
16600 151515

+977 1 4430600 | info@imeremit.com.np
+977 1 4425800 | facebook.com/imeremit

नेपाल आयल निगम लिमिटेडको खाना पकाउने ग्यास (एलपी ग्यास) प्रयोगकर्ताहरूलाई सुरक्षा सम्बन्धी अति आवश्यक जानकारी

ए.ल.पी. ग्यास अत्यन्तै प्रज्वलनशील पेट्रोलियम पदार्थ भएकोले यसको पर्याप्त सतर्कता र सावधानी अपनाउनु जसरी हुन्छ। यसैले खाना पकाउने ग्यासको चुहावटले दुर्घटनाबाट बच्न देहायका कुरामा विशेष ध्यान पुऱ्याउन सम्पूर्ण उपभोक्ता वर्गमा नेपाल आयल निगम अनुरोध गर्दछ।

दूर्घटनाबाट बच्न ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू

- सिलिण्डर ल्याउँदा लैजाँदा नगुडाउँ। भान्सामा सिलिण्डर सँधै ठाडो राखी प्रयोग गरौं। सुताएर, घोप्ट्याएर प्रयोग नगरौं।
- रेगुलेटर, रबर पाइप, चुलोजस्ता उपकरणहरू गुणस्तर भएको मात्र प्रयोग गरौं। साथै हरेक दुई वर्षमा ग्यासको पाइप फेरौं। खाना पकाउँदा सँधै भ्यालढोका खुला राख्नै र सुतीको कपडा लाएर मात्र खाना पकाउने गरौं।
- काम सकेपछि सँधै रेगुलेटर बन्द गर्न ननिर्बासीं।

ग्यास चुहावट भएमा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू

- खाना पकाउने स्थानमा एल.पी.ग्यासको तिखो गन्त्र आइहेको छ भने ग्यास चुहिएको छ भन्ने बुझनुपर्दछ। ग्यास लिंग भएमा पहिले रेगुलेटरको र पछि चुलोको नव बन्द गरौं।
- ग्यास हावाभन्दा गाह्नै हुने भएकोले तल भुईमा बस्तु त्यस्तो अवस्थामा भ्यालढोका सबै खुला गरौं र आगोको फिल्का निस्क्ने वस्तुहरू जस्तै ग्यास चुलो, सलाई, लाइटर, धुप आदि नबालौं। साथै बिजुलीबत्तीलगायत कुनैपनि वस्तु नचलाउँ।
- ग्यास लिंग भइहेमा सिलिण्डरबाट रेगुलेटर छुटाई भल्वमा सेफ्टी क्याप लगाएर घरबाहिर खुला ठाउँमा राखौं। र छिटो भन्दा छिटो नजिकको ग्यास विक्रेता वा सम्बन्धित ग्यास उद्योगलाई खबर गरौं।

नेपाल आयल निगम लिमिटेड
केन्द्रीय कार्यालय, बबरमहल
फोन : ४२६२९७०, ४२६३४८५

शुभकामना

वडा दर्शै, शुभ दिपावली तथा छठ पर्व २०७५ सालको अवसरमा सम्पूर्ण दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरूमा सुखास्थ्य, दीर्घायु एवं कार्यसफलताको

हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

ए आई सेकेण्डरी स्कुल

सतुङ्गल, च.न.पा., काठमाडौं

वडा दर्शै, शुभ दिपावली तथा छठ पर्व २०७५ सालको अवसरमा सम्पूर्ण दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरूमा सुखास्थ्य, दीर्घायु एवं कार्यसफलताको हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

तपाईं हाम्रो बहुउद्घेश्यीय सहकारी संस्था लि.

सतुङ्गल, च.न.पा., काठमाडौं

फोन नं. ०१-४३१६०००

शुभकामना

वडा दर्शै, शुभ दिपावली तथा छठ पर्व २०७५ सालको अवसरमा सम्पूर्ण दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरूमा सुखास्थ्य, दीर्घायु एवं कार्यसफलताको

हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

इन्द्र बहादुर न्यौपाने

न्यू सूचि इन्जिनियरिङ

चन्द्रागिरी नगरपालिका १४, काठमाडौं

शुभकामना

२०७५ सालको विजया दशमी, शुभ दीपावली तथा छठ पर्वको पावन अवसरमा सम्पूर्ण दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरूमा हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

Trekking Agencies' Association of Nepal (TAAN)

P.O. Box no. 3612, Maligaun Ganeshthan, Kathmandu
Tel. No.: 977-1-4427473, 4440920, 4440921, Fax : 977-1-4419245
Email : taanoffice2018@gmail.com, info@taan.org.np

शुभकामना

वडा दर्शै, शुभ दिपावली तथा छठ पर्व २०७५ सालको अवसरमा सम्पूर्ण दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरूमा सुखास्थ्य, दीर्घायु एवं कार्यसफलताको

हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

नेपालय कलेज

काठमाडौं

शुभकामना

२०७५ सालको विजया दशमी, दीपावली
तथा छठ पर्वको पावन अवसरमा सम्पूर्ण

दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूमा

हार्दिक शुभकामना

व्यक्त गर्दछौं।

नरबहादुर थापा मगर
मेयर

सिर्जना खड्का
उपमेयर

रामेछाप नगरपालिका परिवार

रामेछाप

नेपाल सरकार

कृषि तथा पशुपंक्ती विकास मन्त्रालय
पशु सेवा विभाग
हरिहर भवन, ललितपुरको अनुरोध

- ⇒ उन्नत नश्लका पशुपालन गरी उत्पादन तथा उत्पादकत्व बढाउँ।
- ⇒ कृत्रिम गर्भधान गरौं पशुको उत्पादन तथा उत्पादकत्व बढाउँ।
- ⇒ हरियो घाँसमा आधारित पशुपालन गरौं बाहै महिना घाँसको आपुर्ति गरौं।
- ⇒ पशुपन्थीलाई संक्रामक रोग विरुद्ध खोप लगाउँ।
- ⇒ संक्रामक रोग लागेको सूचना प्राप्त हुने वित्तिकै नजिकको जिल्ला पशुसेवा कार्यालय तथा पशु सेवाकेन्द्रमा खबर गरौं।

छिटो, छरिटो, भरपर्दो, सरल

सर्सो दरमा डक्कमेण्ट, पार्सल तथा कार्गो वेपालको हरेक ठाउँमा पठाउनु परेमा यसी एअरलाइन्समा सम्पर्क गर्नुपर्नेला।

संबरपक : ०१ ४४८६९४५७, ०१ ४४८६७८८८ Ext. ९०८, ९०९

Yeti Airlines
You come first
www.yetairlines.com

Yeti Airlines operates 7 Jetstream-41 advanced turbo prop aircrafts catering to widest network sectors every day.
Yeti Airlines Domestic Pvt. Ltd, Corporate Office: Tilganga, Kathmandu, Tel: 4495888 Fax: 4495115 Reservations: 4494878 (Hunting Line), Kathmandu Airport: 4492901 Email: reservations@yetairlines.com
Bhadrapur: 023 455232 • Biratnagar: 021 534612 • Tumlingtar: 029 575120 • Janakpur: 045 520047 • Bharatpur: 036 523136 • Pokhara: 061 464888 • Bhairahawa: 061 527527 • Nepalgunj: 081 526556 • Dhankuta: 091 520004

२०७५ सालको

विजया दशमी, शुभ दीपावली तथा
छठ पर्वको पावन अवसरमा सम्पूर्ण
दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूमा हार्दिक
शुभकामना
व्यक्त गर्दछौं।

Softwarica

College of IT & E-commerce

PURE IT COLLEGE

शुभकामना

२०७५ सालको विजया दशमी, दीपावली
तथा छठ पर्वको पावन अवसरमा सम्पूर्ण
दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूमा हार्दिक
मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

नेपाल सरकार

भौतिक तथा यातायात मन्त्रालय

मध्य क्षेत्रीय सङ्करित निर्देशनालय

बबरमहल, काठमाडौं

शुभकामना

२०७५ सालको दसै, तिहार, छठ तथा नेपाल संवत् ११३८ का अवसरमा सम्पूर्ण लेखक,
पाठक, विज्ञापनदाता तथा शुभचिन्तकहरूमा
हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

रातो खबर साप्ताहिक परिवार

सूचना

रातो खबर साप्ताहिकको आगामी अद्यक आउँदो कात्तिक
१३ गते बुधबार प्रकाशित हुने जानकारी गराउँछौं।

माछापुच्छे मेटल एण्ड इन्जिनियरिङ वर्कसप

काठमाडौं-७, चार्वाहिलचोक, लामापोखरी मार्ग, काठमाडौं

फोन : ९८४१२४११९६, ०१-४४८९०३२